

Uit de tijd
door Edith Potjer

column

Hand in hand.

In de verte horen we de klanken van de accordeon. Langzaam beweegt de begrafenisstoet zich van de kerk in Rolde naar de achterliggende begraafplaats. Bij het graf waar Jan begraven zal worden klinken de klanken van de accordeon: Amazing graze, ofwel in de Nederlandse bewerking bekend als het lied van Mieke Telkamp. De klanken doet de stoet bewegen naar Jans laatste rustplaats en ontroeren de mensen die hem daar naar toe begeleiden. Zo vaak hebben ze de accordeon gehoord en hoeveel vrolijkheid heeft die accordeon in het huis gebracht waar hij lange tijd woonde met zijn huisgenoten en begeleiders.

Jan, die geboren is met een verstandelijke beperking en zijn hele leven niet heeft kunnen zien, was heel muzikaal. Alle liedjes kon hij spelen op zijn accordeon. Geboren in Rotterdam, (Rotjeknor zei hij altijd) kende hij de Feyenoord liedjes op zijn duimpje: Hand in hand, kameraden, één van zijn favorieten, maar ook: We are the champions. Jan is lang geleden in Nooitgedacht komen wonen, in een fijn huis met medebewoners. De laatste jaren werd hij dement. En het erge daarvan was dat hij niet meer wist hoe hij zijn accordeon moest bespelen.

Zijn begeleiders, verzorgers en huisgenoten samen met zijn familie waren allemaal in de kerk bij zijn uitvaartdienst. Er is veel te vertellen over Jan en de collega-accordeonist speelt alle liedjes uit zijn leven: Hand in hand, maar ook de stille heide van Drenthe en het Drents volkslied komen voorbij. Hand in hand wordt Jan de laatste eer bewezen. Wat een bijzondere man en wat een bijzondere mensen, de begeleiders en verzorgers in Nooitgedacht. Als Jan begraven is horen we de accordeon spelen: Land of Hope en Glory.

Hand in hand tot aan Jans laatste einde en tot aan zijn laatste rustplaats.